

[Carl Petersen.]

staten. Hvor stort et beløb der skal sættes til pr. tønde, vil selvfølgelig stort set afhænge af, hvordan priserne på foderkorn, som det skal konkurrere med, er på det tidspunkt, da man afhænder brødkornet. Men det, der er afsat, har kostet staten indtil 37 mill. kr., og for det, der er tilbage, og som forventes at afsættes, skønner man — det kan jo kun blive et skønsmæssigt tal — at der vil medgå 39 mill. kr., således at alle udgifterne vedrørende denne lovgivning, når de bliver samlet sammen — der kommer jo administration og andre ting på — vil andrage 95 mill. kr. for høståret 1962-63.

Advarslerne, jeg tidligere år ved disse forslags behandling har givet til landmændene om ikke at udnytte denne lovgivning på en sådan måde, at man unormalt udvidede arealerne, har altså ikke haft den ønskede virkning, i hvert fald ikke for indeværende høstår, og det beklager jeg for så vidt. Det ser derimod ud til, at der er sket en ikke uvæsentlig udvikling til det bedre for det kommende høstår, d. v. s. det høstår, som det foreliggende lovforslag tager sigte på. Det fremgår af de indberetninger, som er kommet frem til kontorerne, at hvedearealerne, som er tilsat i efteråret, er gået tilbage i forhold til indeværende år, ret betydeligt for hvedens vedkommende med 22.000 ha og for rugens vedkommende med 57.000 ha. Nu tror jeg nok, at denne nedgang mere skal bedømmes som en følge af det sene og vanskelige efterår end trang hos landmændene til at skære arealerne ned, men uanset hvad årsagerne nu kan være, vil resultatet dog sandsynligvis blive det, at det kvantum, der skal afleveres, vil komme til at stå i mere rimeligt forhold til forbruget af brødkorn til brødfremstilling end i indeværende år, og dette vil naturligvis bevirke, at statens udgifter bliver mindre.

Priserne for brødkorn er de samme som for indeværende år, og det mener jeg er rigtigt, særlig når man ser det i relation

til de store arealer, der har været tilsat, således som jeg lige har gjort rede for.

Afsnittet om foderkornet er i princippet også det samme som i den nugældende lov. De ændringer, der er, har alene med basisprisen og statstilskuddet til kornfonden at gøre. Forslaget indeholder uændrede basispriser, men uden den forhøjelse på 50 øre pr. måned, som blev gennemført i fjor. Mit parti er meget tilfreds med denne forandring, og jeg kan som motivering henvise til, hvad jeg udtalte ved kornlovsforhandlingerne i fjor om disse forhøjelser.

Det direkte tilskud til kornfonden, som for indeværende år var 20 mill. kr., er forhøjet med 10 mill. kr. til 30 mill. kr. Til gengæld er der ingen forventningens glæde om at få yderligere beløb, hvis der bliver besparelser på brødkornsregnskabet, som vi jo havde det i den nugældende lov. Hvis sådanne besparelser havde kunnet konstateres, var der tilflydt kornfonden yderligere 15 mill. kr. De er altså væk, til gengæld er der sat 10 mill. kr. mere ind direkte.

Jeg har grund til at takke den højtærede landbrugsminister, fordi der ved udarbejdelsen af dette lovforslag er taget hensyn til de indvendinger, jeg gjorde i fjor. Dog må jeg forbeholde mig ret til ved udvalgsbehandlingen at stille forslag om at ændre § 8, stk. 5, således at det sidste punktum udgår, hvori det hedder:

„Prisen på milocorn og majs nedsættes dog ikke, såfremt den i stk. 2 omhandlede cif-pris for byg overstiger cif-prisen for milocorn og majs med mere end 1 kr. pr. 100 kg.“

Det lyder meget enkelt, men skønt det er så enkelt, har det været noget besværligt at finde ud af, hvordan denne bestemmelse skulle forstås og administreres. Selv om vi i kornnævnet blev enige om en form, hvorefter den kunne administreres, er jeg ikke sikker på, at den kan stå for en nærmere juridisk prøvelse, og jeg tillægger den kun ringe praktisk betydning. Jeg har altid været tilhænger af at skrive love og